

Spoštovani farani!
Za nami je največji praznik cerkvenega leta in še vedno po cerkvah odmevajo velikonočne pesmi o Kristusovi zmagi nad grehom in smrtjo. Velikonočni čas je zares odlična priložnost, da se še bolj približamo Jezusu. Kot je on premagal greh in hudega duha, ga moramo tudi mi. Zato moramo biti vedno ponižni, budni ter odporni proti vsemu hudemu. Vse to smo lahko, če se zatopimo v prebiranje božje besede in v molitev.

Velikonočni čas pa je tudi čas opogumljanja. Velika noč nas namreč spominja, da naše trpljenje in preizkušnje imajo svoj konec. Nekatere se bodo končale zelo hitro, druge bodo trajale dlje – celo do našega srečanja z Gospodom iz »obličja v obličje«. Kakorkoli že, zaupamo, da bo vsemu hudemu sledila veličastna velika noč. Naša velika noč! Bog nas ne bo zapustil.
Tako kot ni zapustil Marije. Prav z njo bomo preživljali letošnji maj. V teh majniških dneh bodo marsikje skozi zgarane dlani drsele jagode

rožnega venca. Molivce bodo umirjale, rožni venec pa bo prinašal blagoslov vsem, ki jim bo namenjen. »Možje delajo od jutra do večera,« pravi stari pregovor, »ženino delo pa ni nikoli končano.« Je kakšna ženska kdaj bolj živela te besede kot Devica Marija!? Za svojo družino dela že dva tisoč let, a njeno delo še vedno ni končano. Ne bo se ustavila ali si odpočila za kakšen dan, dokler ne bo njen sin Jezus prišel v slavi in pripeljal k sebi vse svoje brate in sestre. Marija kot vsaka dobra mati izkoristi vsako priložnost, da nam pomaga jasneje videti Jezusa, premagati naše težave in rasti v medsebojni ljubezni. Vso svojo družino želi videti mirno, združeno in srečno.

Jasno je, da Marija ni tako čaščena zaradi svoje izobrazbe, položaja v družbi ali zaradi svojega bogastva. Že stoletja jo častimo, ker je nosila Jezusa – tako tistih devet mesecev pod srcem kot tudi vse življenje v svojem srcu. Kdo je bolje poznal Jezusa, kdo ga je bolj opazoval in bolj natančno premišljal o njegovih besedah kot Marija? Nihče.

Ko molimo rožni venec, se lahko pridružimo Mariji pri razmišljanju in čaščenju Jezusovih skrivnosti. Marija stalno moli za nas in z nami, da bi se lahko približali Jezusu. Uči nas, kako naj ga vsak dan nosimo v svojem srcu. Želi nam pokazati, kako naj se mu predamo z vedno globljo vero. Nič je bolj ne razveseli kot naša povezanost z Jezusom. Ti visoki cilji nas ne bi smeli presenetiti; konec koncev je naša mati.

Letošnji majnik se je razbohotil v vsej pomladni lepoti, od bujne rasti, obarvane z močno zeleno barvo, do lepega in toplega vremena. Razbohotil se je v svetem letu odrešenja, v katerem si prizadevamo, da bi postali in ostali romarji upanja. Upanja, da nas je naš Odrešenik s svojo velikonočno skrivnostjo, ki v tem velikonočnem času odmeva v našem življenju, odrešil in mam pripravil prostor pri Očetu.

Naj nam bo majnik vsem lep in blagoslovljen mesec, poln dogodkov, kjer bomo rasli v dobrem in krepili vezi med seboj in z Gospodom.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenje, iz.....

Prvo sv. obhajilo

Vsako leto ena vidnejših župnijskih slovesnosti. Lepo je videti otroke, ki polni hrepenenja nestrpno pričakujejo dan, ko se bodo prvič srečali z evharističnim Gospodom. V tej okrogli belini, pod podobo katere se odrasli srečujemo z živim Bogom in ga otipamo, ga bodo tudi sami prvih sprejeli v svoja otroška srca. Trinajst jih je, ki bodo smeli od prvega sv. obhajila prejemati ta posvečeni kruh, vedno, ko bodo na to tudi pripravljeni. Prvo sveto obhajilo bomo slovesno obhajali v nedeljo, 11. 5. pri pozni sv. maši.

Umrl je papež Frančišek

Velikonočni ponedeljek, ki ga v našem doživljanju velike noči obhajamo kot dan, ko se odpravimo v Emavs – zaradi dveh Jezusovih učencev, ki sta se sama na poti domov v Emavs srečala z vstalim Odrešenikom – je bil tudi za papeža Frančiška dan, ko se je podal v Emavs. Končala se je njegova zemeljska pot. Nazadnje je po njej hodil kot 266 Petrov naslednik oz. kot Jezusov namestnik za zemlji. Kakor je ponižno in skromno opravljal papeško službo, tako se je na isti način poslovil od nje in od svojega zemeljskega življenja. Njegov pontifikat sta zaznamovali skromnost in preprostost. Z njima je nagovarjal predvsem malega človeka, zato je med ubogimi in revnimi ljudmi bil najbolj doma. Nobene razlike ni poznam med ljudmi. Zanj je vsakdo bil najprej človek, vreden vsega spoštovanja in vse pozornosti. Če kdo, bodo najprej prav ti ljudje izprosili/izmolili, da bo Cerkev tudi njega kmalu sprejela v zbor svetih. V soboto – 26. malega travna (aprila) se je po svojih predstavnikih skoraj ves svet poslovil od njega. V navzočnosti več stotisočglave množice se je katoliška Cerkev poslovila od svojega vrhovnega učitelja in ljubečega pastirja. V svojo vsakdanjo

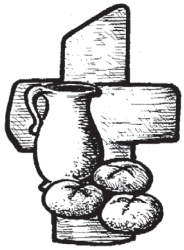
molitev radi vključujmo namen, da bi naša Cerkev kmalu dobila vrednega naslednika papeža Frančiška.

Šmarnice

Šmarnična pobožnost je ena izmed najlepših tradicij, ki so jo generacije ohranjale iz roda v rod. V večernem času so se srečevali –.
ne le otroci, tudi starejši z njimi, častili majniško Kraljico, otroci pa se po šmarnicah tudi ob igri zadržali v veselem druženju.
Letošje šmarnično branje spremlja družino in njene člane pri pripravi na romanje in na samem romanju. Geslo oz. vodilna misel svetega leta 2025 je namreč: romarji upanja in želi utjevati upanje, ki ga je na našo pot skozi življenje prinesel vstali Zveličar.
Zato povabilo k šmarnicam – našim prvoobhajancem, bodočim birmancem in vsem veroukarjem.

»Sveto obhajilo poveča naše zedinjenje s Kristusom in z njegovo Cerkvijo, ohranja in obnavlja življenje milosti, prejete pri krstu in pri birmi, ter nam daje rasti v ljubezni do bližnjega. Ko nas krepi v ljubezni, izbrisuje male grehe ter nas varuje pred prihodnjimi smrtnimi grehi.«

»Cerkev vabi vernike k pogostnemu obisku in češčenju Najsvetejšega zakramenta, ki je shranjen v tabernaklju.« *(iz Katekizma katoliške Cerkve)*

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191